

NAJ
lepší

SME NAJPREDAVANEJŠÍ

RYTMUS

života

č. 23,
29. 5. 2024,
1,30 €,
ročník XVI.,
týždenník

str. 20 a 21

Ako spoznať
PRÍZNAKY
ZELENÉHO
ZÁKALU

FIALOVÁ & STUDENKOVÁ

str. 10 a 11

Jubilantky
z Národného

ROBO

KAJZER

VELKÉ
PRIZNANIE!

str. 8 a 9

Nemal som ani
deň bez alkoholu

ŠTEFAN
KVIETIK

str. 2

Vieme,
ako, kde
a s kým oslavoval

str. 26 a 27

lahodové

Marika Gombitová

OFICIÁLNY FANCLUB

Marika Gombitová

EXKLUZÍVNE

Žijem, ako
najlepšie viem!

str. 4 až 6

Bez hudby, rodiny,

Marika

Keď chce povedz

Éterická a na pohľad krehká žena s výnimočným hlasom a vyžarovaním. Marika Gombitová (67) však oplýva obrovskou silou. Inak by totiž neunesla toľkú ťarchu, ktorú jej osud postavil do cesty. Ona sa však nestážuje. Všetko zvláda s pokorou. Ako sa má a čím Marika momentálne žije, prezradila v našom rozhovore.

Nedávno ste dvakrát za sebou vypredali pražskú O2 Arénu. Aký je to pocit? Prišli za vami ľudia, vaši fanúšikovia, doslova z celého sveta...

Vypredať veľké arény je aj pre umelcov, ktorí sú na scéne roky, skutočnou výzvou. Samozrejme, že je to skvelý a úžasný pocit, avšak pre mňa to určite nie je jediné kritérium, ktoré určuje tento úspech. Podľa ohlasov, ktoré sa ku mne dostali najmä cez médiá a sociálne siete, prišli do Prahy moji fanúšikovia nielen z Česka a zo Slovenska, ale aj z iných krajín. A to ma veľmi teší. Atmosféra bola na oboch koncertoch vynikajúca, publikum sa pomyslene prepojilo s pódium a všetci vrátane mojej kapely, hostí a celého môjho tímu sme si vychutnali každú minútu tohto jedinečného zážitku.

Na koncertoch ste mali veľa hostí, ktorí sú vám blízki, a spomínali ste aj na tých, ktorí už nie sú medzi nami – na Vaša, Meko a Karla Gotta. Čo títo traja muži pre vás znamenajú?

Veľmi veľa. Priateľstvo a láska sú hodnoty, ktoré pre mňa znamenajú najviac. Meko, Vaško i Karel – všetci traja boli nielen mojimi hudobnými kolegami, ale predovšetkým blízkymi priateľmi. S rôznou intenzitou ma sprevádzali v rôznych fázach môjho života a s každým z nich sa mi spája celý rad spomienok, ktoré vnímam ako určujúce. Na umení je krásne aj to, že stopa, ktorú na tomto svete umelci zanechávajú, je o niečo hlbšia a ľahšie uchopiteľnejšia. Vďaka piesňam s nimi vediem nekonečný dialóg,

priateľov a svojich psíkov nedokážem žiť

Gombitová

te pobaviť Boha, te mu svoje plány

často si s nimi spievam – niekedy s určitou dávkou nostalgie, avšak vždy s pocitom vďačnosti za dar nášho priateľstva. Rada rozprávam o našich spoločných chvíľach – napríklad aj po druhom pražskom koncerte, keď som sa stretla s ich manželkami – Katkou, Miluškou a Ivankou. Smútok z ich odchodu, ktorý cítime stále, pomaly vyvažuje obdiv nad ich naplnenými životmi. A radosť, že sme s nimi mohli kráčať.

Autonehoda vám zmenila život. Vašu silu všetci obdivujeme! Vrátili ste sa však medzi ľudí, na pódia. Kde ste tú silu vzali? Pýtate sa niekedy, prečo práve ja?

Samozrejme, že si človek neustále kladie stovky otázok, na ktoré nepoznáme odpoveď. Ak sa však chceme pohnúť vpred, nemá zmysel vracieť sa k tomu, čo bolo včera. Život je dar, a tak sa ho snažím brať. Ako sa vraví, jediné, čo ťa môže zastaviť, je tvoja hlava. Počas viac ako štyridsiatich rokov som si prešla všeličím a nebolo mi vždy ľahko. Vďaka viere, hudbe a láske som našla silu, ktorá ma vrátila nielen na pódia, ale aj do života, ktorý si užívam najlepšie, ako sa dá.

GOMBITOVÁ nedávno v plnom nasadení odspievala dva veľkolepé koncerty v pražskej O2 Arene, kam za ňou prišli fanúšikovia z celého sveta.

Čo potrebujete k životu? Bez čoho nedokázate žiť?

Moja odpoveď je už pomerne známa. Bez hudby, rodiny a priateľov, ktorých pri sebe a v sebe mám. A takisto už všetci vedia, že ani bez svojich troch psíkov, ktorí sú pre mňa nositeľom nikdy neutíchajúceho nadšenia a radosť. Keď sa nevidíme hoci len päť minút, vítajú ma tak intenzívne, ako keby sme sa nevideli celé týždne.

Ako vyzerá bežný deň Mariky Gombitovej?

Pokiaľ nie som v období intenzívnych priprav na koncertné alebo iné vystúpenie, moje dni sú na-

plnené rehabilitáciami, spievaním a skladaním, ale aj novými aranžmánmi. Tieto činnosti sa striedajú takmer každodenne. A keďže sa snažím o zachovanie rovnováhy, rada trávim čas v prírode, pri dobrom filme či knihe. Viem byť šťastná s priateľmi i sama so sebou a naučila som sa vedieť vychutnať silu prítomného okamihu. Žiť tu a teraz s otvorenosťou, so zvedavosťou a bez posudzovania. Aj vďaka meditácii sa snažím obmedziť obavy a strach z toho, že príde niečo, čo nebudem schopná zvládnuť alebo vyriešiť.

Čo vás na svete teší a čo, naopak, zarmucuje?

Je to stále to isté, čo som spomínala pred chvíľou – hudba a ľudia, ktorých mám vo svojom okolí. Hoci sa snažím vnímať svet pozitívne, niekedy prídu chvíle, keď to ani moja hlava nemá jednoduché. Zarmútiť ma dokáže zloba a hlúposť, absencia tolerantnosti a bezcitnosť. A vždy ma rozladí, ak po rozhodnutiach či činoch dospelých trpia nevinní, najmä deti a zvieratá.

O pár rôčkov budete mať sedemdesiatku. Rozmýšľate už nad tým, ako to oslávite?

Nerozmýšľam o oslavách. Na druhej strane každý deň prežitý v zdraví a pokoji považujem za dôvod na oslavu. Narodeninový koncert pri príležitosti životného jubilea býva v našej brandži dobrým zvykom či tradíciou, avšak je to naozaj ďaleko. Určite poznáte známy výrok Woodyho Allena: „Ak chcete pobaviť Pána Boha, zoznámte ho so svojimi plánmi do budúcnosti.“

Máte ešte nejaké nesplnené sny?

V mojom životnom príbehu mi bolo mnohé odpreté, avšak zároveň som bola obdarovaná

KAREL GOTT († 80)
(na foto s manželkou **IVANOU**)

Po celý život mala veľké šťastie na spolupracovníkov, ktorí boli zároveň aj jej priateľmi.

textár **KAMIL PETERAJ** a **VÁSO PATEJDL** († 68)

MEKE ŽBIRKA († 69)

Pokračovanie na ďalšej strane

S vdovami po dlhoročných priateľoch a hudobníkoch stále udržiava vrelé vzťahy – MILUŠE PATEJDOVÁ, KATKA ZBIRKOVÁ a IVANA GOTTOVÁ.

Foto: V. Někvačil

neskutočnými zázrakmi. Ak sa vrátim do čias svojej mladosti, určite veľa mojich snov zostalo nespĺnených. No nevnímam to takto. Viera ma naučila prijímať môj osud a zo všetkých síl sa snažiť prežiť ho v láske – jej prijímaní i rozdávaní. Vďaka hudbe rozdávam radosť – to je azda najväčší z mojich darov.

Nikdy vám nenapadlo predat' práva na film o svojom živote?

Ak by to aj nenapadlo mne samej, niekoľko ponúk od producentov či mediálnych spoločností, ktoré som dostala, ma priviedlo aj k takýmto úvahám. Tak ako oslava sedemdesiatky je pre mňa hudbou vzdialenej budúcnosti, aj film viac či menej inšpirovaný mojim životom vidím ako niečo, čomu sa teraz neplánujem venovať. Keď už nič iné, vyžaduje si to veľmi veľa času. Kým mám silu vyjsť na javisko a spievať tak, aby som so svojim výkonom bola spokojná, chcem ju maximálne využiť. Veľmi sa však teším, že veľa dôležitého už zachytáva moja autobiografická kniha Úlomky spomienok, ktorú som napísala v spolupráci s Miroslavom Graclíkom. Ľudská pamäť je totiž zvláštna. Občas detailne uchová úplné maličkosti a inokedy vymaže hoci aj zásadné udalosti. Okrem toho, každý má svoj uhol pohľadu. Prvorádym cieľom knihy však nebolo predložiť moje curriculum vitae,

ale ponúknuť tie udalosti z môjho života, ktoré sa azda môžu stať motiváciou či inšpiráciou pre iných.

No vraj vo vlastnej produkcii natáčate dokument. Čo je na tom pravdy?

Technologicky dnes nie je problém nahráť čokoľvek a kedykoľvek. Výlučne pre vlastné potreby si zaznamenávam niektoré chvíle zo súkromia, vďaka čomu ich môžem prežiť viackrát. Záznamy zo skúšok či z koncertných vystúpení sú už súčasťou profesionálnej práce môjho tímu. K niektorým videozáznamom sa vraciam napríklad prostredníctvom sociálnych sietí – počet videní potvrdzuje, že moji fanúšikovia ich oceňujú.

Pochádzate z východného Slovenska. Kde sa cítite doma, keďže hudobníci sú v podstate takí kočovníci...

Počas pandémie som viac času strávila v Košiciach, predsa len to bolo zo všetkých strán priaznivejšie. Odvtedy sa aj so svojimi najbližšími častejšie zdržiavam na východe Slovenska v prostredí, ktoré mi pripomína detstvo. Miesto obklopené prírodou je pre mňa prirodzené a umožňuje mi žiť pokojný život. Bratislava však zostala mojim druhým domovom. Napriek všetkým moderným komunikačným technológiám je najmä z pracovných dôvodov pobyt v hlavnom meste občas nevyhnutný. Košice i Bra-

tislavu mám rovnako rada, ich malú veľkosť, kultúrnu bohatosť či premeny k lepšiemu, ktoré sú v poslednom čase v oboch metropolách vidieť takmer na každom kroku.

Ako dieťa som vám neskutočne závidela koráliky vo vlasoch a princeznovské šaty, keď sa nadránom prechádzate mestom a spievate v televíznom muzikáli Neberte nám princeznú. Ako si na to spomínate?

Mám na to tie najkrajšie spomienky napriek tomu, že vytvorenie môjho povestného účesu s korálikmi trvalo tri hodiny a ja som kvôli tomu musela pred nakrúcaním vstávať o štvrtý ráno. Bola to však príjemná práca, predovšetkým s deťmi, ale aj s Mariou Rottrovou, Ľudkom Sobotom a najmä Mekym Žbirkom. Pesničky, ktoré boli vytvorené pre tento muzikál, vznikli neuveriteľne rýchlo. Nahrávali sme ich bez prípravy a v štúdiu sme ich počuli prvýkrát. Texty sme vôbec nevedeli naspamäť a z réžie nám ich predspieval Dežo Ursiny. Muzikál je mimoriadne úspešný, dodnes sa pravidelne objavuje na televíznych obrazovkách, pesničky hrajú v rádiách a moji fanúšikovia si ich žiadajú aj na mojich koncertných vystúpeniach. A najviac ma teší, že neustále dorastajú noví a noví diváci. Dôkazom je aj to,

Kto by nemiloval slovenský filmový muzikál Neberte nám princeznú? MARIKA má naň len tie najlepšie spomienky.

že soundtrack k muzikálu, ktorý vyšiel na CD až dvadsať rokov po televíznej premiére, získal zlaté a o rok neskôr dokonca platinové ocenenie. Okrem toho sa na poprednom mieste umiestnil aj v ankete 100 najlepších slovenských albumov.

Počas života vám boli oporou mnohé opatrovatelky. Boli však aj časy, keď o vás fanúšikovia a najbližšia rodina takmer nič nevedeli a mali vážne obavy. Radmila Scholtzová vás úplne izolovala. Uvedomujete si to s odstupom času, že to bolo naozaj vážne?

Ako som spomínala, pohľady do minulosti za tým, čo nemôžeme zmeniť, nás neposúvajú vpred. A pre mňa je dôležité, že v súlade so svojimi možnosťami a vďaka svojmu úsiliu spievam, skladám i verejne vystupujem. Viera ma naučila prijímať môj osud a žiť v láske. Žijem tu a teraz – opieram sa o prítomnosť a som za toto nastavenie nesmierne vďačná.

Sme naozaj veľmi radi, že ste sa rozhodli pre veľký návrat, v ktorý sme už ani nedúfali!

Bez hudby som stratená. Hudba, to je môj vesmír, do ktorého sa vždy, keď mi je ťažko, ukryjem a tam získam tú silu, ktorá ma naplní, povznesie a dáva mi optimizmus do života. V čase, keď som verejne nevystupovala, mi najviac chýbalo to, čomu sa tak pekne hovorí „moje“ publikum. Som veľmi šťastná, že mi je také verné, neopustilo ma a neustále mi dáva najavo, že je so mnou. Jednoducho, odtiaľ čerpám silu, energiu a odvahu využiť svoj čas čo najlepšie.

Aké obdobie svojho života momentálne prežívate?

S pokorou prijímam všetko, čo sa mi a okolo mňa deje. Aktuálne naozaj nemám dôvod na nespokojnosť. Len tento rok mám za sebou dva veľké koncerty v pražskej O2 Arene, dve nové skladby a Mimoriadnu cenu Kríšťalového krídla. Som aktívna, pretože po tom sama túžim, a ak mi to zdravie – čo je pre mňa základná podmienka – dovoľí, nechcem nič iné, len pokračovať ďalej.